

ÔNG TRÙM TRONG GIỚI ĐẦU TƯ TÀI CHÍNH DẠY CON TRAI CỦA MÌNH

Ông Trùm là một doanh nhân thành đạt ở Mỹ. Ông từng nói với cậu con trai của mình rằng đợi đến khi cậu được 23 tuổi, ông sẽ giao lại nghiệp vụ tài chính của công ty cho cậu. Nào ngờ, đúng ngày sinh nhật 23 tuổi của con trai, ông Trùm lại dẫn cậu đến sòng bạc...

Cậu con trai trước giờ chưa từng đặt chân vào sòng bạc. Ông Trùm đưa cho cậu 2000 đô-la, truyền cho cậu hiểu rõ mảnh khoe và thủ đoạn trên chiếu bài. Sau đó, ông dặn cậu dù thế nào cũng không được để thua sạch hết tiền.

Cậu con trai gật đầu nhận lời. Ông Trùm vẫn chưa thể yên tâm, dặn con trai nhất định phải giữ lại 500 đô-la. Cậu con trai nghĩ thầm trong bụng, bố nói còn lại bao nhiêu thì sẽ còn lại bấy nhiêu, chuyện này nào có khó gì. Tuy nhiên cậu lại không ngờ được rằng máu cờ bạc rất mau chóng đã ngấm vào máu mình. Cậu thua đến tối tăm mặt mũi, không còn lại xu dính túi, từ sớm đã quên sạch lời dặn của cha.

Thì ra, sự lo lắng của ông Trùm quả thực không thừa. Ra khỏi sòng bạc, cậu con trai vô cùng chán nản. Anh vốn tưởng rằng hai ván sau cùng có thể kiếm lại được cả vốn lẫn lời bởi lúc đó lá bài trên tay đang rất tốt. Nào ngờ cậu thua lại càng thảm hơn.

Ông Trùm nói: “Con vẫn còn phải đi vào sòng bài tiếp nữa. Nhưng con đã thua sạch hết tiền vốn, ta không thể cho con thêm đồng nào nữa cả. Chúng ta có giao ước trước, con cần phải tự mình kiếm lấy tiền”.

Không lâu sau, cậu con trai tận dụng thời gian một tháng đi làm nhân viên thời vụ kiếm được 700 đô-la. Một lần nữa, anh lại đi vào sòng bạc. Lần này, anh tự đặt ra quy định cho mình, chỉ được phép thua một nửa số tiền. Khi thua đến nửa số tiền, anh nhất định sẽ rời khỏi canh bạc. Nhưng đến khi thua đến mức giới hạn mà mình đặt ra, có một ma lực vô hình khiến hai chân anh cứng đờ ở đó không cử động được. Cậu con trai đã phá vỡ kế hoạch của mình. Dù day dứt trong tâm, sau cùng anh vẫn đặt hết toàn bộ số tiền lên trên canh bạc. Lần này anh lại thua sạch.

Người cha đứng ở bên cạnh nhìn anh không nói lời nào. Khi đi ra khỏi sòng bạc, cậu con trai nói với cha rằng: “Con không muốn bước chân vào sòng bạc nữa. Con chỉ có thể là một kẻ thất bại. Hơn nữa, tính cách của con cũng là đến khi thua sạch hết đồng xu cuối cùng mới chịu dừng lại”. Người cha nói: “Không, con vẫn phải đi vào sòng bạc tiếp nữa, bởi đó là nơi trận đấu diễn ra kịch liệt nhất, vô tình nhất, tàn khốc nhất trên thế giới này. Đời người cũng giống như canh bạc, sao con lại không bước vào?”.

Cậu con trai đành phải đi làm thuê ngắn hạn. Khi anh bước chân vào sòng bạc lần nữa đã là chuyện của nửa năm sau. Lần này, vận khí của anh vẫn không được tốt, lại là một màn thua cuộc như thường lệ. Nhưng anh đã điềm tĩnh hơn, chín chắn hơn rất nhiều. Khi tiền thua hết một nửa, anh dứt khoát rời

khỏi sòng bạc. Thực chất tuy vẫn thua nhưng trong lòng anh lại có một loại cảm giác chiến thắng. Lần này anh đã chiến thắng được bản thân mình. Anh đã không để mình phải thua đến đồng xu cuối cùng.

Ông Trùm nhìn ra được niềm vui sướng của con trai, nói: “Con cho rằng đi vào sòng bạc là muốn chiến thắng ai đây! Con trước hết cần phải chiến thắng bản thân mình! Kiểm soát được bản thân mình, con mới có thể trở thành người thắng cuộc thật sự”.

Từ đây, mỗi lần đi vào sòng bạc, cậu con trai đều đặt ra một mức giới hạn cho riêng mình: Khi thua mất một phần mười số tiền, anh nhất định sẽ rời khỏi đó. Lâu dần, cậu con trai quen thuộc với sòng bài và đã bắt đầu chiến thắng. Lần đầu tiên, anh không chỉ giữ được tiền vốn, hơn nữa còn thắng được mấy trăm đô-la.

Người cha đứng bên cạnh nhắc nhở anh, bây giờ đã đến lúc phải rời khỏi bàn đánh bạc rồi. Nhưng ở vào lúc gió thuận buồm xuôi như vậy, cậu con trai nào chịu bỏ cuộc? Quả nhiên anh lại thắng được thêm 15% số tiền. Cậu con trai mừng rỡ khôn cùng, trước mắt đã sắp thắng được con số gấp đôi. Đây là cảnh trước nay anh chưa từng tưởng tượng ra, trong lòng hưng khởi không thôi.

Nào ngờ, chính ngay lúc này, tình thế đã chuyển biến bất ngờ, có mấy đối thủ đã gia tăng tiền cược. Chỉ vòn vẹn hai ván, anh đã thua sạch.

Cậu con trai giật mình, khắp người đổ mồ hôi hột. Lúc này anh mới nhớ đến lời khuyên can của ông Trùm. Nếu như lúc đó có thể rời khỏi sòng, anh đã là một người chiến thắng. Đáng tiếc, ngay trước ngưỡng cửa chiến thắng, lại một lần nữa cậu con trai phải làm người thua cuộc.

Một năm sau, ông Trùm lại đến sòng bạc xem phong cách đánh bạc của con trai. Cậu con trai của lúc này đã giống như một tay già đời, thắng thua đều dừng lại ở mức khoảng 10%, không kể là thua mất 10%, hay là thắng được 10%, anh đều sẽ rời khỏi sòng. Ngay cả lúc đặc ý nhất, anh cũng sẽ buông tay, dứt khoát rời đi. Ông Trùm cảm động không thôi. Ông biết được rằng trên đời này người có thể rút lui ngay trong lúc chiến thắng mới là người chiến thắng thật sự. Những người như vậy, thiên hạ ít lại càng ít. Còn con trai của ông đã làm được điều đó.

Ông Trùm cuối cùng quyết định bàn giao khối tài sản mấy chục tỷ của nhà mình cho cậu con trai đảm trách. Cậu con trai vô cùng kinh ngạc, bởi anh vẫn còn chưa hiểu chút gì về nghiệp vụ của công ty. Ông Trùm vẻ mặt ung dung bình thản nói: “Nghiệp vụ là chuyện nhỏ, biết bao nhiêu người thất bại không phải là bởi họ không hiểu nghiệp vụ, mà là không khống chế được cảm xúc bản thân, rồi phóng túng

dục vọng không ngừng. Người ta không phải không biết cách nắm giữ tài sản mà là không kiểm soát nổi chính mình. Điều này, con đã học được rồi”.

Thứ khó chiến thắng nhất là chính bản thân mình. Kiểm soát tâm trạng, khắc chế cảm xúc tham lam, sợ hãi, tuyệt vọng, hối hận... dường như là một quan ải bất tận của đời người. Người có thể thành công nhất định phải học được cách kiềm chế bản thân. Còn chỉ vì cái lợi mà mê mờ, thì tiền bạc có bao nhiêu rồi cũng trôi hết theo dục vọng và lòng tham vô tận.

CÒN NHIỀU CÂU CHUYỆN HAY ĐỂ ĐỌC VÀO CHANNEL ĐỂ ĐỌC NHÉ

CỘNG ĐỒNG FOREXVIET: <https://t.me/congdongforexviet> Có thể nói thử học hỏi cùng nhau và kiếm tiền mỗi ngày từ Market. Thích thì nói không thích thì cũng nên nói luôn nhé

CỘNG ĐỒNG FOREXVIET: <https://t.me/congdongforexviet>

@Conanreal

(Sưu tầm)